

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-11-2023

«Quan la nena tenia tres anys, Joaquim va dir: «Crideu a les filles impecables dels jueus: i que prenguin cadascuna una torxa encesa i la mantinguin encesa perquè la nena no es faci enrere i el seu cor no s'allunyi del temple del Senyor». Ho van fer tot tal com els havien dit, fins que van pujar al temple del Senyor. El sacerdot li donà la benvinguda i, besant-la, la va beneir exclamant: «El Senyor ha glorificat el teu nom a totes les generacions. I en tu, el Senyor manifestarà la seva redempció als fills d'Israel». Aleshores la va fer seure al tercer graó de l'altar, i el Senyor Déu la va revestir de gràcia; i ella ballà movent els seus peus i tota la casa d'Israel la va estimar. Els seus pares van baixar admirats i van lloar el Senyor Déu perquè la nena no havia mirat enrere. Maria es va quedar al temple del Senyor alimentant-se com un colom, i va rebia el menjar de mans d'un Àngel» (Protoevangeli de Jaume, capítol 7-8).

La presentació de Maria al temple de Jerusalem és narrada al Protoevangeli de Jaume, un text apòcrif del segle II. Era un gest no prescrit per la Llei, del qual no parlen els evangelis canònics. Indica la pertinença total a Déu de la Mare de Déu, des de l'infància.

Cada any, el 21 de novembre, se celebra la memòria litúrgica de la presentació de Maria. És una celebració que ens ajuda a meditar sobre la bellesa de Maria de Natzaret, plena de gràcia, escollida per Déu Pare per ser la mare del seu Fill fet home, Jesús. La tradició orant de l'Església ens agafa de la mà, per conduir-nos a una memòria litúrgica que, tot i aprofitant els evangelis apòcrifs, ofereix a la nostra reflexió un fonament sòlit per salvaguardar l'esperança i reforçar el desig de vida nova.

El mes de novembre va començar amb la festa de Tots Sants, seguida de la commemoració dels fidels difunts. Així, l'Església vol subratllar la importància de la "comunió dels sants": els "sants del cel" (tots ells, fins i tot els no canonitzats per l'Església), les ànimes del Purgatori, i nosaltres "sants de la terra", que estem en camí cap a la pàtria celestial. La Mare de Déu i tots els sants són els nostres protectors, els nostres models, els nostres amics. Els sants no són superherois, van treballar, van lluitar, van perseverar en el camí del bé, suportant cada creu per amor del Senyor.

Sempre podem recórrer a ells amb una pregària d'intercessió davant Déu, per a qui res és impossible. Entre ells -els sants canonitzats- esperem que aviat s'inclouï la venerable Magdalena Aulina.

En aquest mes de novembre, meditem també la presentació de Maria al temple. Els dons més bells i més grans del Senyor es troben en Maria: "En la teva misericòrdia, en la teva pietat, en la teva grandesa, en tu s'aplega tota la bondat de la criatura", va escriure el gran poeta Dante Alighieri.

Maria es fia de Déu, de la seva misericòrdia, de la seva bondat i de la seva força. A nosaltres ens recorda que tot és expressió de la misericòrdia de Déu cap al seu poble i de la seva fidelitat a les promeses fetes a Abraham.

Recordem el dia en què la petita Maria de Natzaret es va oferir a Déu, es va presentar així al Totpoderós: com una terra disposada a acollir la saba de la santedat dins de la seva humanitat, posant-se com a símbol d'herència per als qui estan disposats a creure en la plenitud dels temps.

Des d'aquesta perspectiva, la presentació de Maria al temple no és la celebració d'un privilegi, sinó més aviat d'un acte d'amor, amb el qual els tresors de la gràcia de Déu són revelats i posats a l'abast de cada home i de cada dona.

Magdalena Aulina, des de jove, tenia una especial predilecció per la festa de Maria Nena, presentada al temple. Per això ha desitjat que, en aquesta celebració, es faci el primer pas en el camí de la consagració a la seva Obra.

Ens queda la bonica explicació que va fer la Magdalena l'any 1937, en plena guerra civil espanyola, durant una celebració de "catacumba", amagada i sota el soroll de les bombes! Avui, encara, a moltes parts del món, hi ha els nostres germans i les nostres germanes que viuen amagats, a causa dels bombardeigs, que estan escampant el terror i causant moltes víctimes innocents!

En el tràgic panorama de la guerra de l'època, la Magdalena -amb la seva "visió d'àguila"- va tenir el coratge de mirar cap amunt, més enllà del fum gris que provocaven les bombes, proposant expressions "del cel", que avui les reconeixem com verdaderes profecies.

"Els graons del temple són els primers graons de l'escala de la santedat que ens porta a Jesús. Hem d'arribar a Jesús a través de Maria", va dir. "Tots podem i hem de ser millors, i aquest ha de ser el nostre desig comú: la santificació". «Sigues perfecte com ho és perfecte el meu Pare Celestial, va dir el Diví Mestre. I en aquell "ser perfecte" no va posar ni límits d'edat, ni de condicions".

Magdalena, a més, va dir: «Hem de procurar que, al voltant dels que integren l'Obra, hi hagi un autèntic clima de superació de les costums i una pràctica sincera de l'evangeli. Aquesta ha de ser l'Obra: persones enamorades de Déu, disposades a treballar per ell, per la seva causa, per la seva glòria, per la seva Església. Uns directament i d'altres indirectament, però tots buscant només Déu, per això l'Obra convida cadascú a la santificació en el seu estat o condició, a totes les edats. Tothom està cridat a donar glòria al Senyor".

Magdalena repetia sovint que la santedat no consisteix a fer coses extraordinàries, sinó a fer-ho tot bé i amb amor, fins i tot allò que sembla insignificant. Fer-ho tot "cara a Déu".

Tots, en el nostre camí acompanyats per la gràcia de Déu i la protecció de molts sants, deixem-nos guiar per l'amor, perquè només estimant podem ser autènticament cristians. L'amor és l'única força que pot transformar el fum gris en espurnes de llum, de gràcia, de pau.

